

תוס' ישנים ד:

(א) ואשר הוסיפה בלח דלא
קלטו כחי שבתות דתרי
לחמיסר דלא נקלטו נח
אחרי איב ודק דלא גבייר
היט שבתות לה
(ב) לח דק קושיא ריב דהא
לא קלטו דא עקריה ודלא
כחי דלא קלטו אחתה
(ג) לא תחשב יב דהיה
למחר דמלני דלא אה
טוי גבייר יורבנן מקום
פריז לא כדמליה ודא ועד
דהיה אהד למחר איכא
בדלן אהד גבייר וטוי
טוי גבייר
לא חמיסר דגבייר אהד
לא חמיסר דגבייר אהד
עקריה גבייר וטוי כדמלתי
לא מקום פריז ולי
דמליה גבייר וטוי
לגמרי דגבייר אהד טוי
כחי עקריה

רַב גַּסִּים גֵּאוֹן

אבל למעלה משהיה דברי
הכל שטור ולא לעיניו דרבי
משטיש. עיקרו בשמירה
בפרך הורוהו וכן שחתיו
בדיוטא חורוהו שטור
המושטש אייב, שכן היה
עבודת הלויים בן עולות ו
אחר ו בדרו מרשט
את הקרשים מול ולא
אכל לא ווריק. ולפוט
הוריק אבות המלכות
ולפי המלכות המושטש
מסו שאמרו בפרך כמה
סומקין יא חיביין אלע פה
מלכה כשיצא בן היה
בשכסן בן. ויהיה עבודת
הלויים בעולות משטיש
את הקרשים ולא ווריק.
סג כן המושטש בשכס
מנוטריא חורטריא שון
ברוצא אחת חורטריא ברוצור
שטור. ועל העיקר היה אמרו
לא לעיניו דרבי משטיש.

סבר ילפי' וזרק ממושיט ורכנן סברי לא ילפינן
פרש כל הכעיות ועוד אומר ר"י דהא קדאמר
עשרה דלי' חייב דלמרינן קלוטה כמי שנומה
על קלוטה לאו כמי שנומה דמיא ומחייב משום
דלי סבר כמי
הוא מני למילף
דמיא וכל דכיון
דמיא וזרק למעלה
למקום פטור
ולא דמי כלל
לדין ורה"ק
דמיא וזרק לילפינן
קלוטה לאו כמי
אמי שפיר דפריך
כ"ו ואמי נמי
יומר לעיל אל
ימי דילפינן וזרק
מני למילף כיון
דמיא וזרק למילף

יציאות השבת פרק ראשון שבת

ועובתוך עשרה פלגי והא מיבעיא בעי לה רבה ודבעי רבה ^אלמטה מ' פלגי ובהא פלגי סבר ^בקלוטה כמי שהונוחה דמיא ורבנן סברי לא אמרין קלוטה כמי שהונוחה דמיא אבל למעלה מ' דברי הכל פסור ודכ"א לא ילפינן זורק ממושיט או דילמא למעלה מ' פלגי ובהא פלגי דר"ע סבר ילפינן זורק ממושיט ורבנן סברי לא ילפינן זורק ממושיט אבל למטה מ' דברי הכל חייב מאי מעמא אמרין קלוטה כמי שהונוחה דמיא לא קשיא בתר דאביעי הדר איפשיטא ליה ^גהסבר דר"ע קלוטה כמי שהונוחה דמיא ודילמא הנוחה הוא דלא בעיא הא עקירה בעיא אלא אמר רב

או איז ר"ה הא אלס איז מקום
 וורק מחשבים. דאליז במושט מרשי"י
 קיימט לן צפ' וורקסט דייז דיליף
 דאס קומט מוז וואס וכן רשי"י וגיטס
 דאס וואס איז וורקסט אונטן זאל ימקלגל:
 ודינאם נחמה האו דלא כשי. מדקמני
 דע מחייב אכל עקירה צע מעל גבי
 מקום ד' מלא קמני ר' מחייב
 פנים אמת משם הולא אמת משם
 הכנסה: ורק. מר"ה מחמת ד' לטוק
 ד' ונח"ע"ז. כל ען הולא מן הכותל
 קרי וז: רבי מחייב. אלמלא דלא צע
 הנחה על מקום ד' שדי נוסו כפי
 עקרו. והיו כמות כר"ה על מקום
 ד' דיעקר מחשב ליה לטוק: מחייב היה
 ר' פנים. דהו כאלו נח כר"ה וחד
 ויעקר משם והכנים לר"ה. אלמלא לא
 עקירה צע ולא הנחה צע ע"מ מקום ד':
 מקורה

יוסף הא מני רבי היא הי רבי אלימא הא ר' דתניא יזרק ונה ע"ג וזו כל שהוא רבי מחייב וחכמים פוטרים התם כדבעי למימר לקמן כדאבי דאדמר אביי הכא באילן העומר ברה"י ונפו נוטה לר"ה וזרק ונה אנופו דר' סבר אמר' ישינו נופו בתר עיקרו ורבנן סברי לא אמר' ישינו נופו בתר עיקרו אלא הא ר' דתניא זרק מרה"ר לרה"ר ורה"י באמצע ע"ר מחייב וחכמים פוטרים ואמר רב יהודה אמר שמואל מחייב היה ר' שתים אחת משום הוצאה ואחת משום הכנסה אלמא לא בעי עקירה ולא הנחה ע"ג מקום ד' על ד' הא איתמר עלה רב ושמואל דאמרי תרתייהו לא

[illegible]

כ

(א) ולקחתן לזאת (ב) וכ"ק פה
לעיל ע"א יס"ג (ג) ב"א נתי
דמכר (ד) ולקחתן ז"ל (ה) שם
דף פ"ג (ו) ושם כ"ח קט"ז
(ז) לקחתן ז"ל (ח) וביעין עט"ז
(ט) ולקחתן ז"ל (י) דרכי יהודה
כ"ח (כ) ז"ל אס"ז

רבינו חננאל

והחזקן וזילמא הנחה ע"ג מקום ד' לא בעי, אבל עקירה מע"ג מקום ד' בעי, והא לא שמעין ליה לר' עקיבא מהא מתניתין אלא בהנחה בלבד. אלא אמר רב יוסף ר' היא כו', ונדרת.